

Dignitat enfront de 'Wertgonya'

Abans d'arribar al ministeri, els qui coneixen José Ignacio Wert en destacaven la intel·ligència i la tendència a la provocació. Sociòleg de formació, Wert havia conreat la seua llengua viperina com a tertulià en diversos mitjans de comunicació on ja donava fe de la seua tendència neoliberal. Ha calgut, però, que el nomenaren ministre per a posar, també, en evidència la seua capacitat cohesionadora. Pocs ministres espanyols com ell havien aconseguit en tan poc de temps despertar un sentiment d'animadversió tan potent entre tanta gent. En els dotze mesos que ha estat fet de ministre, Wert s'ha erigit com el màxim exponent d'un neoespanyolisme covat als despatxos de la fundació FAES. Les declaracions al Congrés espanyol a propòsit de la necessitat d'"espanyolitzar els xiquets catalans" van demostrar el seu tarannà ja fa tres mesos. Ara, la seua intenció de replantejar la presència de l'idioma propi en el sistema educatiu ha estat la gota que ha fet vessar el got. Partits polítics, entitats socials i culturals de tota mena i sindicats del nostre país han eixit unànimement al carrer per oposar-se a una embranzida recentralitzadora que afecta directament les aules però que, al capdavant, concerneix l'essència mateixa de la nació. La llei orgànica de Millora de la Qualitat de l'Ensenyament (LOMCE) de Wert esquinça el català i trepitja l'àmbit competencial propi. D'ençà que el dilluns dia 3 se'n fera públic l'esborrany, les reaccions en forma de manifestacions, concentracions i comunicats públics s'han anat succeint arreu dels Països Catalans. El rebuig ha estat unànimement i transversal.

"Felip V i Franco van voler exterminar el català i no van poder. I el ministre Wert tampoc no podrà". Qui així es manifestava, resumint la transcendència històrica del moment, dilluns passat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, era Rodolfo del Hoyo. Les paraules de l'escriptor anaven adreçades als milers de persones que participaren en la concentració de rebuig convocada per la

L'avantprojecte del ministre Wert ha posat en peu de guerra la comunitat educativa i la societat civil dels Països Catalans, que hi veuen el darrer embat recentralitzador. Partits polítics, entitats socials i culturals i sindicats han eixit al carrer per protestar i demanar la insubmissió.

JORDI PLAY

Milers de persones es van congrega a la plaça de Sant Jaume de Barcelona dilluns passat.

plataforma Somescola.cat sota el lema “Per un país de tots, l’escola en català”. Hi havia mestres, pares i xiquets, però també molta gent sense vinculació directa amb l’educació. Era, en definitiva, gent que amb la seua presència volia donar suport a aquesta convocatòria d’urgència feta per Somescola.cat, la plataforma composta per mig centenar d’entitats cíviques, culturals i de tot l’àmbit educatiu formada arran de la sentència del Tribunal Suprem espanyol que qüestionava el paper del català com a llengua vehicular de l’ensenyament a Catalunya.

Insubmissió. El valencià Feliu Ventura fou un dels qui participà en aquesta cita reivindicativa. Mentre anava camí de la plaça de Sant Jaume li van telefonar per demanar-li si podia participar en la lectura del manifest, junt amb el sociolingüista Isidor Marí i la cantant Marina Rossell. I Ventura va dir que sí perquè “tal i com estan les coses –diu– ens hem d’acostumar a mullar-nos tots”. El de Xàtiva, que va treballar com a professor de català dos anys al Principat, es va trobar “molta gent amb ganes de desobeir i d’esdevenir insubmisos” perquè “potser la d’*insubmissió* és una paraula en desús però és l’única eixida que ens queda” davant la proposta emanada de Madrid. “No ens dividiran, perquè som un sol poble i quan es fan lleis contra els pobles, els pobles es rebel·len contra les lleis”, hi insistí Rodolfo del Hoyo, en la part final del seu parlament.

Barcelona no fou, al Principat, l’únic indret on es va deixar notar la perplexitat i l’enuig per la darrera escomesa de José Ignacio Wert. El mateix dilluns a la vesprada, van tenir lloc concentracions de repulsa en una seixantena de municipis catalans, tant de grans com de menuts, amb un ingredient comú: la indignació. A Solsona, malgrat el fred, hi assistiren més de 300 persones. Ramon Segués fou dels qui va tenir clar des del principi que també en el poble on viu calia fer alguna cosa. Mestre rural de fa 13 anys i representant d’Òmnium al Solsonès, a finals de la setmana passada va assistir a una trobada de docents que tenien convocada de feia temps. “Quan va acabar, tots els qui érem al vestíbul parlàvem del mateix: de Wert i de la necessitat de no acatar aquesta absur-

JORDI PLAY

La cantant Marina Rossell, en un moment del seu parlament.

Les escoles de les Illes van protestar dijous contra la LOMQE. En la fotografia el CEIP Es Pont, a Palma.

ditat”. Així, doncs, dilluns ell i tota la comunitat educativa de la comarca –“i també molta més gent que simplement va venir per pura indignació”, matisa Ramon Segues– es van donar cita davant de l’ajuntament per protestar.

Muriel Casals:
 “Parlen de xoc de trens, però nosaltres volem circular per la nostra via sense xocar amb ningú”

“Després del resultat electoral, sabíem que hi hauria joc brut. Però no ens esperàvem que arribarien a aquest nivell. Veient les dimensions del que han fet ara, ens podem esperar qualsevol cosa”, vaticina el representant d’Òmnium al Solsonès. Per a Rosa Canyadelles, del sindicat USTEC, el govern espanyol, a través del ministre Wert, tracta de “buscar problemes allí on no n’hi ha” perquè l’“escola en català ha sigut un element cohesionador”. L’esborrany de la LOMQE, apunta Canyadelles, “ens pilla calents, després d’un any de retallades. És el que ens faltava per al duro”.

En guàrdia constant. A les Illes i el País Valencià la reforma de Wert arriba després d’un any molt complicat. A la convulsió provocada pels retalls, s’hi sumen els canvis normatius que els governs Bauzà i Fabra –una idea, en aquest cas, heretada de l’etapa Camps– han introduït per fer minvar la presència de l’idioma propi a l’escola. Inspirant-se en l’exemple gallec, els governs balear i valencià han optat per desballestar els models vigents fins ara, gràcies als quals s’havien posat les bases per a una certa normalització del català. Ni el decret de trilingüisme –en el cas balear– ni el de plurilingüisme –en el cas valencià– han superat tot el tràmit d’aprovació. Arribats a aquest

JORDI PLAY

PRATS I CAMPS

Dalt, una de les manifestants a la plaça de Sant Jaume. A la dreta, capçalera de la manifestació de dijous a València contra la LOMQE.

punt, falta veure en quina mesura sengles textos normatius no queden fins i tot sobrepassats pels canvis que hi vol introduir Wert.

Vicent Moreno, president d'Escola Valenciana, creu que la llei Wert "sobrepassa totes les línies roges i va fins i tot més enrere que el decret de plurilingüisme. És una regressió". Cal tenir en compte que fins ara al País Valencià el model vigent establia l'existència d'una doble línia, una en castellà i l'altra en català. Tots els estudis han demostrat que només els xiquets i joves que estudien en el programa d'immersió en català tenen unes competències adequades en català i en castellà en acabar el període d'escolarització. "Fins ara, amb la llei d'ús i ensenyament (LUEV) anàvem anant, però el que ara ens proposen comporta posar un fre". Per a Marc Candela, portaveu del sindicat STEPV, la LUEV, "tot i tenir deficiències, ha estat decisiva per a aconseguir l'actual nivell d'ús social". La LOMQE representa, segons Candela, "el major atac a les comunitats autònomes en matèria competencial i lingüística". Tant Escola Valenciana com el STEPV formen part de la Plataforma per l'Ensenyament Públic (de què també formen part els sindicats i la Federació d'Associacions de Pares i Mares), l'entitat convocant de la multitudinària manifestació que va tenir lloc dijous per protestar contra

les intencions del ministre de Cultura i Educació.

Recentralitza que fa fort. "Hi ha tants decrets, lleis, mesures... que se'ns solapen". Qui així parla és Jaume Ribas. Jaume és president de la Confederació d'Associacions de Pares i Mares a les Illes. Les retallades en educació i l'agressiva campanya contra l'ensenyament en català del govern Bauzà han sotragat durant l'últim curs les aules il·lenques. Les llaçades i les samarretes verdes han esdevingut peça indispensable de l'uniforme escolar. Aquest passat dijous centenars de centres van participar en una jornada de protesta consistent a fer cadenes humanes per abraçar els centres. "El nivell de mobilització és brutal", diu Ribas, qui també participa en el col·lectiu Crida, una plataforma nascuda el passat febrer en defensa de l'educació pública i on participen pares, docents i alumnes.

A les Illes "les protestes [durant aquest curs] han estat molt espontànies —apunta Maria Antònia Font, secretària de política educativa i normalització lingüística del STEI-i—. Ens han declarat la guerra i nosaltres hem respost amb fermesa i claredat". Als problemes derivats de la dèria anticatalanista i retalladora de Bauzà (el pressupost en educació per a l'any vinent ha baixat un 18%), s'hi suma ara l'esborrany de

STEI-i: "La LOMQE intensifica la recentralització i l'espanyolització"

la LOMQE, una llei que "intensifica la recentralització i l'espanyolització". Volen, apunta Font, "donar un colp mortal a la llengua catalana, pilar de la cohesió social que el model educatiu ha garantit fins ara". I amb tot i amb això, la representant del STEI-i és optimista: "Hem resistit molt i continuarem resistint. Al remat, una llei com la LOMQE no crec que afectara tant la llengua com la qualitat de la democràcia".

Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural, un dels molts col·lectius que integren Somescola.cat, ho té clar: "Ens cal una reacció de fermesa; sense perdre de vista que nosaltres hem de seguir pel nostre camí. Ells parlen interessadament de xoc de trens, però nosaltres el que volem és circular per la nostra via sense xocar amb ningú. Ens volen fer uns resistents, quan en realitat nosaltres som un poble que avança. Ens volen distreure, ens volen sempre en la resistència. No hauríem de caure en el parany".

Violeta Tena